

T.B.M.M.

(S. Sayısı : 11)

**İzmir Antlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğu
Hakkında Kanun Tasarısı ve Dışişleri Komisyonu Raporu
(1/297)**

T.C.

Başbakanlık

Kanunlar ve Kararlar

Genel Müdürlüğü

Sayı : B.02.0.KKG.0.11/196-342/2504

3.6.1999

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Önceki yasama döneminde hazırlanıp Başkanlığınıza sunulan ve İçtüzüğün 77 nci maddesi uyarınca hükümsüz sayılan ilişik listede adları belirtilen kanun tasarılarının yenilenmesi Bakanlar Kurulunca uygun görülmüştür.

Gereğini arz ederim.

Bülent Ecevit

Başbakan

1/586 İzmir Antlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğu Hakkında Kanun Tasarısı

T.C.

Başbakanlık

Kanunlar ve Kararlar

Genel Müdürlüğü

Sayı : B.02.0.KKG/101-1140/982

11.3.1997

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Dışişleri Bakanlığınıca hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulunca 13.12.1996 tarihinde kararlaştırılan "İzmir Antlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğu Hakkında Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Prof. Dr. Necmettin Erbakan

Başbakan

GEREKÇE

Türkiye, İran ve Pakistan arasında bölgesel ekonomik işbirliğini geliştirmek ve kuvvetlendirmek amacıyla 1964 yılında üç ülkenin Devlet/Hükümet başkanları tarafından İstanbul'da yayınlanan bir deklarasyon ile kurulmuş olan Kalkınma İçin Bölgesel İşbirliği Teşkilatı (RCD), 12 Mart

1977 tarihinde İzmir'de imzalanan Antlaşma ile hukukî bir statü kazanmıştır. Kalkınma için Bölgesel İşbirliği Teşkilâtı (RCD), şekil ve içerik değişiklikleri yapılarak 1985 yılında Ekonomik İşbirliği Teşkilâtı (EIT) adını almıştır. 1992 yılında Afganistan, Azerbaycan, Kazakistan, Kırgızistan, Özbekistan, Tacikistan ve Türkmenistan'ın bu Teşkilâta üye olmasıyla 7 milyon kilometrekarelik bir alan ve 300 milyonluk bir nüfusu kapsayan 10 üyeli bir bölgesel ekonomik teşkilât haline gelmiştir.

Teşkilatın uluslararası alanda meydana gelen yeni şartlarla uyumlu hale getirilmesi ve 21 inci yüzyıla hazırlanması amacıyla yeni bir yapılanmaya kavuşturulması ihtiyacı çerçevesinde, 1995 yılında İslamabad'da gerçekleştirilen 3 üncü Zirve Toplantısında yeniden yapılanmaya yönelik belgelerin hazırlanmasını teminen her üye ülkeden birer temsilcinin atandığı bir Akil Adamlar Grubunun teşkiline karar verilmiştir. Anılan Grubun yapmış olduğu çalışmalar neticesinde, Ekonomik İşbirliği Teşkilâtının kurucu belgesi olan 1977 tarihli Antlaşması dahil, Teşkilâta ilgili tüm temel belgeler gözden geçirilmiş, projelere yer verecek ölçüde ayrıntılı hükümler içeren 38 maddelik İzmir Antlaşması ayrıntılardan arındırılarak 16 maddeye indirilmiş ve tadil edilen diğer temel belgelerle birlikte üye hükümetlerin incelemelerini müteakip, 11-12 Mayıs 1996 tarihlerinde Aşkabat'da yapılan Ekonomik İşbirliği Teşkilâtı 4 üncü Zirvesi vesilesiyle gerçekleştirilen 6 ncı Bakanlar Konseyi Toplantısında kabul edilmiştir.

Yeni İzmir Antlaşması 14 Eylül 1996 tarihinde İzmir'de yapılan Ekonomik İşbirliği Teşkilâtı Bakanlar Konseyi Olağanüstü Toplantısında imzalanmıştır.

Yeni İzmir Antlaşmasında daha önce hukukî statüsü olmayan Ekonomik İşbirliği Teşkilâtı Zirve toplantılarına yer verilmiştir. Buna göre iki yılda bir yapılacak olan Zirveler, Teşkilâtın bir karar organı olmayıp gelişmelerin gözden geçirileceği, bölgesel ve küresel ortak sorunlarda görüş alışverişinin yapılacağı bir forum haline getirilmiştir.

Yeni İzmir Antlaşmasında ayrıca Teşkilâta üye olmayan ülkeler için gözlemci üyelik ve diyalog ortaklığı imkânı da getirilmiştir.

Ekonomik İşbirliği Teşkilâtı, orta vadede üye ülkeler arasında işbirliğinin gerçekleştirilmesine yönelik öncelikli hedefler olarak seçtiği ticaret, ulaştırma, haberleşme ve enerji sektörlerine ağırlık verilmesi stratejisini benimsemiştir.

Teşkilâtın belirlenen uzun vadeli hedefleri ise altyapının geliştirilmesi ve bölgesel ticaretin azami ölçüde serbestleştirilmesidir. Böylelikle bölge ülkeleri arasında mal, hizmet ve sermayenin engelsiz dolaşımına elverişli bir ekonomik çevre yaratılmış olacaktır.

Türkiye'nin Orta Asya Cumhuriyetleri ile birlikte üye olduğu tek bölgesel ekonomik kuruluş olan Ekonomik İşbirliği Teşkilâtı içinde ülkemiz ticaretin geliştirilmesi, ticaret rejimlerinin şeffaflaştırılarak Dünya Ticaret Örgütü kural ve standartlarıyla uyumlaştırılması, denize çıkışı olmayan üye ülkelerin dünya ticaret merkezlerine açılımlarını sağlayacak ulaştırma hatlarının geliştirilmesi, eksik hatların tamamlanması yönünde aktif bir tutum izlemektedir.

Dışişleri Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Dışişleri Komisyonu

1.7.1999

Esas No. : 11297

Karar No. : 3

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

İzmir Antlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğu Hakkında Kanun Tasarısı Komisyonumuzun 1 Temmuz 1999 tarihli 3 üncü Birleşiminde Dışişleri Bakanlığı temsilcileri ile Hazine Müsteşarlığı, Dış Ticaret Müsteşarlığı ve Devlet Planlama Teşkilatı yetkililerinin katılmalarıyla görüşülmüştür.

Türkiye, İran ve Pakistan arasında kurulmuş bulunan Kalkınma İçin Bölgesel İşbirliği Teşkilatı (RCD) 12 Mart 1977 tarihinde imzalanan Antlaşma ile hukukî bir muhteva kazanmıştır. Teşkilât 1985 tarihinde Ekonomik İşbirliği Teşkilatı (EİT) adını almıştır.

Teşkilâtın meydana gelen yeni şartlarla uyumlu hale getirilmesi ve 21 inci yüzyıla hazırlanırken yeni bir yapılanmaya kavuşturulması ihtiyacına cevap vermek üzere yenilenmesi amacıyla hazırlanan Antlaşma Komisyonumuzca benimsenmiş ve Tasarı kabul edilmiştir.

Raporumuz Genel Kurulun onayına sunulmak üzere Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan	Başkanvekili
<i>Kâmrân İnan</i>	<i>B. Suat Çağlayan</i>
Van	İzmir
Sözcü	Üye
<i>Melmet Kaya</i>	<i>Ali Tekin</i>
Kahramanmaraş	Adana
Üye	Üye
<i>Miğdat Kayayerli</i>	<i>Nesrin Ünal</i>
Afyon	Antalya
Üye	Üye
<i>Ağah Oktay Güner</i>	<i>Teoman Özalp</i>
Balıkesir	Bursa
Üye	Üye
<i>Hasan Erçelebi</i>	<i>Mahmut Erdir</i>
Denizli	Eskişehir
Üye	Üye
<i>M. Bedri İncetahtacı</i>	<i>Mustafa Yaman</i>
Gaziantep	Giresun
Üye	Üye
<i>Ayfer Yılmaz</i>	<i>Azmi Ateş</i>
İçel	İstanbul

Üye
Hüseyin Kansu
İstanbul
Üye
Rahmi Sezgin
İzmir
Üye
Basri Coşkun
Malatya
Üye
Biröl Bütyüköztürk
Osmaniye

Üye
Osman Yumakoğulları
İstanbul
Üye
Cevdet Akçatı
Kütahya
Üye
M. Necati Çetinkaya
Manisa
Üye
M. Cengiz Güleş
Sivas

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METİN

İZMİR ANTLAŞMASININ ONAYLANMASININ UYGUN BULUNDUĞU HAKKINDA
KANUN TASARISI

MADDE 1. - Ekonomik İşbirliği Teşkilatı (EİT)'nin temel hukukî belgesi olan ve 14 Eylül 1996 tarihinde İzmir'de yapılan EİT Olağanüstü Bakanlar Konseyi Toplantısında imzalanan "İzmir Antlaşması"nın onaylanması uygun bulunmuştur.

MADDE 2. - Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3. - Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Prof. Dr. Necmettin Erbakan
Başbakan

Dışişleri Bak. ve Başb. Yrd. V.
T. Tayan

Devlet Bakanı

Doç. Dr. A. Gill

Devlet Bakanı
N. Kurt

Devlet Bakanı
L. Esengün

Devlet Bakanı
B. Aksöy

Devlet Bakanı
T. R. Gıneri

Devlet Bakanı
B. Şeker

Millî Savunma Bakanı
T. Tayan

Millî Eğitim Bakanı
Prof. Dr. M. Sağlam

Ulaştırma Bakanı
Ö. Barutçu

Sanayi ve Ticaret Bakanı V.
N. Kurt

Turizm Bakanı
B. Yücel

Devlet Bakanı
F. Adak

Devlet Bakanı
I. Saygın

Devlet Bakanı
M. Altınsoy

Devlet Bakanı
M. S. Ensarioğlu

Devlet Bakanı V.
Ş. Kazan

Devlet Bakanı V.
Y. Aktuna

Devlet Bakanı
Dr. A. Demircan

İçişleri Bakanı
M. Akşener

Bayındırlık ve İskân Bakanı
C. Ayhan

Tarım ve Köyişleri Bakanı
M. Demirci

Enerji ve Tabii Kay. Bakanı
M. R. Kutan

Orman Bakanı
M. H. Dağlı

Devlet Bakanı
N. Ercan

Devlet Bakanı
Prof. Dr. S. Tekir

Devlet Bakanı V.
I. Saygın

Devlet Bakanı
A. C. Tunç

Devlet Bakanı V.
B. Aksoy

Devlet Bakanı
Prof. Dr. S. Günbey

Adalet Bakanı
Ş. Kazan

Maliye Bakanı
Doç. Dr. A. Şener

Sağlık Bakanı
Y. Aktuna

Çal. ve Sos. Güv. Bakanı
N. Çelik

Kültür Bakanı
İ. Kahraman

Çevre Bakanı
M. Z. Tokar

DIŐIŐLERİ KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METİN
İZMİR ANTLAŞMASININ ONAYLANMASININ UYGUN BULUNDUĞU HAKKINDA
KANUN TASARISI

MADDE 1. – Tasarının 1 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 2. – Tasarının 2 nci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 3. – Tasarının 3 üncü maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

İZMİR ANTLAŞMASI

Afganistan İslam Devleti, Azerbaycan Cumhuriyeti, İran İslam Cumhuriyeti, Kazakistan Cumhuriyeti, Kırgızistan Cumhuriyeti, Pakistan İslam Cumhuriyeti, Tacikistan Cumhuriyeti, Türkiye Cumhuriyeti, Türkmenistan ve Özbekistan Cumhuriyeti Hükümetleri:

İlk defa 12 Mart 1977'de Türkiye'de İzmir'de İran, Pakistan ve Türkiye arasında imzalanan ve 1990 ve 1992'de tadil edilen İzmir Antlaşmasının, Ekonomik İşbirliği Teşkilatının (EİT) temel şartı olduğunu DİKKATE ALARAK;

Ülkelerinin halkları arasındaki köklü tarihi ve kültürel bağların BİLİNCİNDE OLARAK;

Bariş ve istikrarın ekonomik işbirliğinin ön koşullarından birini oluşturduğunu TESLİM EDEREK;

Amaçları ve ilkeleri, bütün halklar arasında verimli bir işbirliğinin temelini oluşturan BM Şartına bağlılıklarını YİNELEYEREK;

EİT üyesi ülkelerin ekonomik ve sosyal gelişmelerini sağlamaya AZİMLİ OLARAK;

Ekonomik İşbirliği Teşkilatını gelişmiş rolü ile uyumlu hale getirmeye KARARLI OLARAK;

Ülkelerinin ortak ihtiyaçları temelinde ve EİT üye ülkelerini etkileyen küresel ekonomik değişimler ışığında, bölgesel ekonomik işbirliğini sürdürmeye olan kararlılıklarını TEYİD EDEREK;

Ekonomik İşbirliği Teşkilatının Şartı olan İzmir Antlaşmasının hükümlerini gözden geçirmeye KARAR VERMİŞLER, bu amaçla, gereği gibi tanzim edilen yetki belgelerini teati eden, tam yetkili temsilcilerini görevlendirmiş ve aşağıdaki maddeleri kabul etmişlerdir:

MADDE 1

TANIMLAR

Bu Antlaşma içinde, başka türlü kullanılmadığı takdirde:

a) "Teşkilat", "EİT" olarak da atıfta bulunulabilecek olan Ekonomik İşbirliği Teşkilatı anlamına gelmektedir.

b) "Üye Devletler", Ekonomik İşbirliği Teşkilatına üye olan devletler anlamına gelmektedir.

c) "Gözlemler", Ekonomik İşbirliği Teşkilatı tarafından Gözlemcilik Statüsü verilen Devletler/Teşkilatlar anlamına gelmektedir.

d) "Diyalog Ortakları", EİT'nin üzerinde mutabık kalmış müşterek ilgi alanlarında işbirliği ilişkiler kurduğu Devletler/Teşkilatlar anlamına gelmektedir.

e) "EİT Bölgesi", Üye Devletlerin toprakları anlamına gelmektedir.

f) "Antlaşma", İzmir Antlaşması anlamına gelmektedir.

g) "Zirve", EİT Üye Devletleri Devlet/Hükümet Başkanlarının Toplantısı anlamına gelmektedir.

h) "Bakanlar Konseyi", Ekonomik İşbirliği Teşkilatının Bakanlar Konseyi anlamına gelmektedir.

i) "Daimi Temsilciler Konseyi", Ekonomik İşbirliği Teşkilatının Daimi Temsilciler Konseyi anlamına gelmektedir.

j) "Bölgesel Planlama Konseyi", Ekonomik İşbirliği Teşkilatının Bölgesel Planlama Konseyi anlamına gelmektedir.

k) "İhtisas Kuruluşları", Üye Devletlerin kararıyla aralarında sosyal, kültürel, teknik ve bilimsel alanlarda EİT Yazmanlığı ile eşgüdüm içinde yakın işbirliğini geliştirmek amacıyla, özerk yönetime ve hukukî kişiliğe sahip olacak şekilde teşkil edilen EİT organları anlamına gelmektedir.

l) "Bölgesel Kurumlar", bölge içinde malî ve ticarî kolaylıklar yaratılması ve yatırımların teşviki yoluyla EİT Bölgesinin ekonomik büyümesini desteklemek amacıyla kurulan, kendine yeterli bütçeye, hukukî kişiliğe ve özerk yönetime sahip, ekonomik, ticarî ve malî EİT organları anlamına gelmektedir.

m) "Yazmanlık", Ekonomik İşbirliği Teşkilatının Tahran'da kurulu bulunan Yazmanlığı anlamına gelmektedir: "Merkez büro" olarak da tanımlanabilir.

n) "Genel Sekreter", Ekonomik İşbirliği Teşkilatının Genel Sekreteri anlamına gelmektedir.

o) "Evsahibi Ülke/Hükümet", İran İslam Cumhuriyeti Ülkesi/Hükümeti anlamına gelmektedir.

MADDE II

HEDEFLER

Teşkilatın hedefleri:

a) Sürdürülebilir ekonomik kalkınmaya imkân sağlayacak koşulların geliştirilmesi ve bu temel üzerinde, bölgenin ekonomik ve sosyal potansiyellerini seferber etmek suretiyle, üye devletlerdeki yaşam standardının ve kalitesinin yükseltilmesi;

b) Başka bölgelerde yaşanan tecrübeler ve küresel ekonomik eğilimler de gözönünde tutularak, EİT bölgesinde ticaretin önündeki engellerin tedricen kaldırılması ve bölge içi ve bölgeler arası ticaretin artırılması doğrultusunda önlemler alınması;

c) Üye devletlerin temel isteklerine uygun olarak, EİT bölgesinin, dünya ticaretinin gelişmesi-ne ve gelişmekte olan ülkelerin özellikle de üye Devletlerin aleyhine sonuç doğuran haksız ticaret politikalarının kaldırılmasına yönelik olarak daha etkin rol almasını ve katkıda bulunmasını teminen gelişmiş ekonomik işbirliği politikası izlemek;

d) Küreselleşme sürecine daha fazla katılabilmelerini temin etmek üzere üye devletlerin ekonomilerinin Dünya ekonomisi ile tedricen ve yumuşak bir şekilde bütünleşmesinin sağlanması;

e) Ekonomik, sosyal, kültürel, teknik ve bilimsel alanlarda etkin bir bölgesel işbirliği ve karşılıklı yardımlaşmanın geliştirilmesi;

f) Üye Devletlerin birbirleriyle ve dış dünyayla bağlantılarını sağlayacak ulaştırma ve haberleşme altyapılarının geliştirilmesinin hızlandırılması;

g) Özel sektörün ortak teşebbüs ve yatırımlar yoluyla bölgesel ekonomik kalkınmaya daha fazla katılabilmesini teminen ekonomik liberalizasyon ve özelleştirmeye özel önem verilerek kamu ve özel sektör etkinliklerinin birleşmesinin teşvik edilmesi;

h) EİT bölgesinde beşerî kaynakların geliştirilmesine yönelik ortak programlar geliştirilmesi;

i) EİT bölgesinin doğal kaynaklarının, özel olarak da enerji kaynaklarının daha yoğun bir biçimde seferber edilmesi ve kullanılması;

j) EİT bölgesinin tarımsal ve sınıף potansiyellerinin etkin kullanımının sağlanmasına yönelik çabaların artırılması;

k) Uyuşturucu madde kullanımının ortadan kaldırılması için bölgesel işbirliğinin geliştirilmesi;

l) Bölgede ekoloji ve çevre koruması alanlarında işbirliğinin kolaylaştırılması;

m) EİT ile diğer bölgesel ve uluslararası teşkilatlar ve malî kuruluşlar arasında karşılıklı menfaat sağlayacak ortak faaliyetlerin ve işbirliğinin geliştirilmesi;

n) EİT bölgesi halkları arasında tarihî ve kültürel bağların ve turizm alanındaki ilişkilerin daha da kuvvetlendirilmesi olmalıdır.

MADDE III İŞBİRLİĞİ İLKELERİ

Bu Antlaşma çerçevesinde gerçekleştirilecek bölgesel işbirliği, aşağıdaki ilke ve politikalara dayalı olarak yürütülmelidir:

a) İşbu Antlaşmadan kaynaklanan yükümlülüklerini ikili ve çok taraflı vecibelerine hâlel getirmeyecek şekilde, karşılıklı yarar esasına dayalı olarak iyi niyetle yerine getirecek olan üye devletlerin egemen eşitliği,

b) Ulusal ekonomik kalkınma planlarının EİT'nin yakın ve uzun vadeli hedefleriyle mümkün olduğu ölçüde irtibatlandırılması,

c) Üye Devletlerin ham ve mamul maddelerinin EİT bölgesi dışındaki pazarlara daha kolayca girebilmelerini teminen ortak gayret sarfedilmesi,

d) EİT kurumlarının, anlaşmalarının ve işbirliği düzenlemelerinin diğer bölgesel ve uluslararası teşkilatlarla çok taraflı malî kuruluşları da içerecek şekilde etkin olarak kullanılması,

e) Bölgesel ve küresel düzenlemelere katılımı artırmak amacıyla, üye devletler tarafından uyumlu bir yaklaşım geliştirilmesi için birlikte çalışılması,

f) EİT içindeki kaynak ve potansiyellerin yanısıra, üye devletler arasındaki ekonomik kalkınma farklılıkları hesaba katılarak, ayrıca diğer bölgesel ve uluslararası kuruluşlarla gerçekleştirilen anlaşma ve düzenlemeler dikkate alınarak gerçekçi ve tedrici yaklaşımlara dayalı stratejilerin izlenmesinde üye devletler arasında işbirliği,

g) Eğitim, bilim, teknik ve kültür alanlarında mübadeleler,

MADDE IV DEVLET/HÜKÜMET BAŞKANLARI TOPLANTISI

Üye Devletlerin Devlet/Hükümet Başkanları iki yılda bir veya üye devletler tarafından gerekli görülürse daha sık toplanacaklardır. Zirve toplantıları, EİT program ve projelerinin uygulanmasında kaydedilen gelişmeleri ve nesnel koşulları gözden geçirecek ve aynı zamanda, EİT bölgesinin ortak çıkarlarına ilişkin bölgesel ve küresel konularda görüş alışverişisi için en yüksek seviyedeki toplantı (forum) işlevi görecektir.

MADDE V EİT TEŞKİLAT YAPISI

EİT'nin temel organları olarak bir Bakanlar Konseyi, bir Daimi Temsilciler Konseyi, bir Bölgesel Planlama Konseyi, bir yazmanlık ve belirli işbirliği alanlarında kurulmuş ihtisas kuruluşları olacaktır. Bakanlar Konseyinin kararıyla, bölgesel kurumlar ve geçici komiteler de kurulabilir.

MADDE VI BAKANLAR KONSEYİ

Bakanlar Konseyi EİT'nin en yüksek politika ve karar alma organı olacaktır. Üye Devletlerin Dışişleri Bakanları veya Hükümetler tarafından atanacak Bakan seviyesindeki diğer temsilcilerden oluşur ve yılda en az bir defa ve rotasyona tabi olarak üye devletlerin topraklarında toplanır. Konseyin olağanüstü toplantıları, üye devletlerce varılacak mutabakat çerçevesinde, üye devletlerin top-

raklarında veya başka bir yerde düzenlenebilir. Bakanlar Konseyi, gerekli görüldüğü takdirde, sektör bazında veya müşterek Bakanlar toplantıları yoluyla kendi sahalarında plan ve projeler hazırlanmasını temin amacıyla diğer Bakanlara toplantı yapmalarını önerebilir.

MADDE VII

DAİMİ TEMSİLCİLER KONSEYİ

Daimî Temsilciler Konseyi, Bakanlar Konseyinin toplantıda olmadığı dönemlerde Bakanlar Konseyi adına ve onu temsilen politikalarının uygulanmasından, üye devletlerce karar alınmasını gerektiren hususların formüle edilmesinden ve Bakanlar Konseyi kararlarının uygulanmasına ilişkin konularda gerekli adımların atılmasından sorumlu olan daimî bir organdır. EİT nezdinde akredite edilmiş Daimî Temsilcilerden/Büyükelçilerden oluşur. Bakanlar Konseyi dönem başkanlığını deruhte eden üye Devlet temsilcisinin başkanlığında gerekli görülen sıklıkta toplanır.

MADDE VIII

BÖLGESEL PLANLAMA KONSEYİ

Bölgesel Planlama Konseyi, üye ülkelerin Planlama Teşkilatlarının başkanları ve/veya üye hükümetler tarafından belirlenecek diğer ilgili kuruluşların muadil düzeydeki temsilcilerinden oluşur ve Bakanlar Konseyinin yıllık toplantılarından önce, senede en az bir defa olmak üzere Bakanlar Konseyi Dönem Başkanlığını üstlenen devletin temsilcisinin başkanlığında yazmanlık binasında toplanır. Bölgesel Planlama Konseyi, Teşkilatın amaçlarına ulaşmak amacıyla eylem programları geliştirmenin yanı sıra, geçmişteki programların değerlendirmesini ve elde edilen sonuçları Bakanlar Konseyine sunar ve bu görevi yazmanlığın yardımıyla yerine getirir. Bakanlar Konseyine, öncelikli işbirliği alanlarında bölgesel kuruluşlar ve geçici komitelerin kurulması için teklifte bulunabilir.

MADDE IX

YAZMANLIK

1. Yazmanlık, bir Genel Sekreter ile Teşkilatın ihtiyaç duyabileceği sayı ve nitelikte personelden oluşur. Yazmanlığın merkezi Tahran'dadır ve Bakanlar Konseyince kabul edilerek, evsahibi ülkenin Dışişleri Bakanı ve Genel Sekreter arasında imzalanan evsahibi ülke anlaşmasının hükümlerine uygun olarak faaliyet gösterir.

2. Genel Sekreter, üye ülkeler tarafından gösterilen ve EİT Personel Yönetmeliğinde yer alan vasıflara, tecrübeye ve uygun koşullara sahip adaylar arasından, tekrar yenilenmeyecek 3 senelik bir dönem için Bakanlar Konseyi tarafından seçilir ve atanır. Genel Sekreter, teşkilatın en üst idarî yetkilisi sıfatıyla, teşkilatın tüm faaliyetlerinden Bakanlar Konseyine karşı sorumludur ve bütünelçi rütbe ve statüsünü taşır. EİT'nin tüm konseylerinin toplantılarına katılır ve bu organlar tarafından kendisine verilen bütün görevleri yerine getirir. Örgütün faaliyetleri hakkında Bakanlar Konseyine yıllık bir rapor sunar.

3. Yazmanlık kadroları, Bakanlar Konseyi tarafından ihdas edilen Personel Yönetmeliğinde yer alan koşullar ve usullere göre atanır ve yönetilirler. Bütün personel, özlük haklarını Bakanlar Konseyince kabul edilen maaş ve ödenekler çizelgelerine göre yazmanlık bütçesinden alan tam-gün çalışan uluslararası memurlardan oluşacaktır.

4. Yazmanlığın rolü, EİT faaliyetlerinin icraatının başlatılması, koordinasyonu ve izlenmesi ile Teşkilatın toplantıları için gerekli hizmetlerin yerine getirilmesidir. Yazmanlığın işlevleri ve yapısı Bakanlar Konseyi tarafından kabul edilen Yazmanlık Personel Yönetmeliğine göre yönetilir.

5. Genel Sekreter ve Yazmanlık personeli, görevlerinin ifasında hiçbir hükümden veya teşkilat dışındaki hiçbir makamdan talimat almayacaklardır. Teşkilata karşı sorumlu uluslararası memur kimliklerine gölge düşürecek her türlü eylemden kaçınacaklardır.

MADDE X

İHTİSAS KURULUŞLARI VE BÖLGESEL ÖRGÜTLER

Belirli işbirliği alanlarında ihtisas kuruluşları ve bölgesel örgütler olacaktır. Bu kuruluş ve örgütlerin sayı, nitelik ve amaçları Bakanlar Konseyi tarafından belirlenebilir ve gerektiğinde değiştirilebilir. Tüm ihtisas kuruluşları ve bölgesel örgütler, yönetmelikleri uyarınca, faaliyetleri hakkında Bakanlar Konseyine yıllık rapor sunacaklar ve Teşkilatın Genel Sekreterine bilgi vereceklerdir.

MADDE XI

MALİ HÜKÜMLER

Yazmanlık merkezi bir bütçeye sahip olacaktır. Üye ülkelerin bütçeye ABD Doları cinsinden yapacakları katkı payları, Bakanlar Konseyi tarafından, üyelerin ödeme kapasiteleri ve Birleşmiş Milletler Örgütüne ödenen katkı paylarının belirlenmesinde gözönünde tutulan esaslar dikkate alınarak belirlenecektir.

MADDE XII

KARAR ALMA

1. Yeni üye, gözlemci veya diyalog ortaklarının Teşkilata kabulü, bütçe düzenlemeleri, mali sonuçlar doğuran konular, Genel Sekreterin atanması, ekonomik strateji ve eylem planlarının kabul edilmesi, kurucu Antlaşmanın tadili, örgütün dış ilişkileri veya Bakanlar Konseyi tarafından teşkilat için hayati önemi haiz telakki edilebilecek diğer konulardaki kararlar oybirliği ile alınacaktır.

2. Diğer konulardaki kararlar salt çoğunluk yöntemi ile alınacak olup, geriye kalan üyelerin çekimser kalmaları ve/veya karara karşı çıkmamaları şarttır.

MADDE XIII

ÜYELİK

1. EİT bölgesi ile coğrafi olarak bitişik bulunan ve/veya EİT'nin amaç ve ilkelerini paylaşan her devlet üye olmak için teşkilata başvuruda bulunabilir. Bu durumdaki devlet, üyelik başvurusunu Genel Sekreter kanalıyla yeni üye kabulüne oy birliği ile karar verecek olan Bakanlar Konseyine iletir.

2. Üyelik başvurusunda bulunan devlet, mevcut Antlaşma hükümlerine bütünüyle riayet etmeyi taahhüt ile bunlardan doğacak her türlü yükümlülüğü kabul edecektir. Müracaatçı devlet üyelik başvurusu kabul edildikten sonra anayasal kuralları ve teamülleri muvaceshinde Antlaşmaya katılır.

3. Antlaşmanın onay belgesi, tasdik edilmiş örneklerini diğer ülkelere ve yazmanlığa iletmekle yükümlü olan evsahibi ülke İran İslam Cumhuriyetine en kısa zamanda ulaştırılacaktır.

4. Yeni üye, onay işlemleri tamamlanana kadar geçecek süre içinde, Bakanlar Konseyi'nin muvafakatı ile EİT'nin tüm organlarının faaliyetlerine tam üye sıfatıyla katılır ve tayin edilecek katkı payını EİT bütçesine öder.

5. Herhangi bir üye Devlet dilediği zaman Genel Sekretere resmi ayrılma bildiriminde bulunarak Teşkilattan çekilebilir. Genel Sekreter bu bildirimini diğer üye ülkelere iletacaktır. Üyelikten çekilme işlemi, üye ülkenin Teşkilata karşı tüm mali yükümlülüklerini yerine getirmiş olması koşuluyla, sözkonusu bildirimden Genel Sekreter tarafından alınmasından altı ay sonra yürürlüğe girer.

MADDE XIV
GENEL HÜKÜMLER
YASAL STATÜ

1. Ekonomik İşbirliği Teşkilatı, işbu Antlaşmanın ekinde yer alan Ekonomik İşbirliği Teşkilatı (EİT), Ulusal Temsilciler ve Uluslararası Personelin Yasal Statüsüne Dair Anlaşma'da tanımlanan şartlar çerçevesinde, bütün üye Devletlerin topraklarında görevlerinin ifası ve amaçlarının elde edilmesi için gerekli yasal yetki, ayrıcalık ve dokunulmazlıklara sahip olacaktır.

RESMİ DİL

2. Teşkilatın resmî dili İngilizce olacaktır. Rusça'ya gayriresmî tercüme yapılabilmesi için gerekli düzenlemeler yapılacaktır.

YÖNTEM KURALLARI

3. Teşkilatın her düzeydeki toplantısı Bakanlar Konseyi tarafından kabul edilecek Yöntem Kurallarına uygun olarak gerçekleştirilecektir.

DIŞ İLİŞKİLER

4. Teşkilat, diğer devletlerle, bölgesel veya uluslararası örgütler ve kuruluşlarla işbirliği ilişkisi tesis edebilir. Bu işbirliğinin nitelik ve kapsamı Bakanlar Konseyi tarafından oybirliği ile belirlenecektir.

5. Teşkilat, devletlere ve diğer bölgesel veya uluslararası örgüt ve kuruluşlara "Gözlemci" veya "Diyalog Ortaklığı" statüsü verebilir. Bu statünün nitelik ve kapsamı Bakanlar Konseyi tarafından oybirliği ile belirlenecektir.

MADDE XV

TADİLAT

1. Herhangi bir üye Devlet Hükümeti, Yazmanlık kanalıyla Bakanlar Konseyi'ne işbu Antlaşmanın yeniden gözden geçirilmesini veya tadil edilmesini önerebilir.

2. Olabilecek tadilatlar Bakanlar Konseyi'nin onayını takiben, üye ülkelerin üçte ikisinin kendi anayasal kural ve teamülleri uyarınca onay belgelerini evsahibi ülkeye tevdi etmesinden sonra yürürlüğe girer.

MADDE XVI

NIHAİ HÜKÜMLER

1. İşbu Antlaşma, üye ülkeler tarafından, kendi anayasal kural ve teamüllerine uygun olarak onaylanacak ve onay belgeleri, tasdikli birer örneğini üye ülkelere ve yazmanlığa gönderecek olan İran İslam Cumhuriyeti Hükümetine tevdi edilecektir.

2. İşbu Antlaşma üye ülkelerin üçte ikisinin onay belgelerini İran İslam Cumhuriyetine tevdi etmesinden sonra yürürlüğe girecektir.

3. İşbu Antlaşma, yürürlüğe girmesini müteakip, Mart 1977 tarihli İzmir Antlaşmasının ve 1990 ve 1992 protokollerinin yerini alacaktır.

4. İşbu Antlaşma tek asıl nüsha olarak İngilizce dilinde hazırlanmıştır.

Maruz hususları teyiden, aşağıda imzası bulunan tam yetkili temsilciler işbu Antlaşmayı imzalamışlardır.

Bin dokuz yüz doksan altı yılının Eylül ayının ondördüncü gününde İzmir'de akdedilmiştir.

AFGANİSTAN İSLAM DEVLETİ

ADINA

İRAN İSLAM CUMHURİYETİ

ADINA

KIRGIZİSTAN CUMHURİYETİ

ADINA

TACİKİSTAN CUMHURİYETİ

ADINA

TÜRKMENİSTAN

ADINA

AZERBAYCAN CUMHURİYETİ

ADINA

KAZAKİSTAN CUMHURİYETİ

ADINA

PAKİSTAN İSLAM CUMHURİYETİ

ADINA

TÜRKİYE CUMHURİYETİ

ADINA

ÖZBEKİSTAN CUMHURİYETİ

ADINA

